

Encara que us costi de creure, ara s'ha convertit en una mare assenyada i per aquest motiu ara no podem gaudir de la seva presència.

Juntament amb l'Obdúlia i la Dolors va ser una de les sufridores de la cova.

Un dels seus papers més destacats és el d'Emperadriu romana al molí de l'Olivet.

La feina de la Teia és una de les menys valorades, però imprescindible per a la bona marxa del campament.

EN CARLES BUSQUETS

Ni un xisclet arran d'orella no el faria aixecar de bon matí. Si a l'hora d'esmorzar comptem el personal, sempre en faltarà un i sempre serà el mateix: en Carles.

Voluntariós, decidit, sincer. Actorpolifacètic. Cada any se li dona el paper principal a les diades. Sap fer de protagonista i li agrada sentir-se'n.

Defectes? De vegades la virtut que té de sinceritat i de dir el que pensa el porta a tenir sortides precipitades que creen situacions desagradables. Val a dir, però, que sap reconèixer els seus errors i els corregeix amb senzillesa.

A estones es deixa guanyar per la mandra, que el debilita i el deixa inactiu davant segons quines tasques. Els que l'envolten saben que és un defecte típic que el distingeix, però veritablement saben

també que en molts dels seus moments bons és treballador incansable.

El seu comportament amb els nanos té dues vessants: s'imposa, mana i es fa escoltar quan cal i, se sent rejuvenir i tornar-se infant amb ells quan s'integra amb total dedicació als seus jocs.

Té el record viu dins seu de cada campament perquè els estima com el que més. Se sent feliç i orgullós d'haver anat deixant, —any darrera any—, la marca de les seves passes plenes de força, cada vegada més fondes i difícils de substituir.

Tots sabem que malgrat les crítiques i barreja de comentaris còmics i seriosos que l'envolten —que moltes vegades es mereix— és un puntal ferm de l'organització.

EN JORDI BUSQUETS

Des de fa molts anys, tots els qui el tractem el coneixem per en "BIRI". Nou anys d'experiència dins els campaments de la Colla, el converteixen en el veterà més jove de l'organització.

És un dels monitors més complets amb els que compta la Colla: corre, juga, prepara i organitza jocs, és respectat i admirat per la mainada, anima qualsevol vetllada, i, quan s'ha de menjar arròs, ens prepara una paella com molt pocs saben fer-la.

En Jordi és carinyós, pacient, dominant quan ho ha de ser, ale-

gre, també és el monitor més guapo —segons l'opinió de les nenes—. Home enginyós i amb molts de recursos: els seus cèrcols de bàsquet ecològics ja són famosos per tota la Garrotxa.

És en general, reservat. No tant, quan es tracta de fer gresca o de cantar dalt d'un escenari. També té sortides desconcertants: per exemple, quan en plena nit i mentre els monitors ens refem del cansament amb un envejable bany a la llum de la lluna, ell resta dins la tenda encetant una interessantíssima conversa amb una guapa monitora, que ratlla fins i tot temes d'ordre metafísic.

Junt amb dos "personatges" més, jorma part del grup de les "tres Maries", tots tres, motiven, animen i engresquen el personal en un obrir i tancar d'ulls.

Però en Jordi coneix molt bé les seves obligacions i els límits que té la gresca dins d'un campament. Per això és una d'aquelles persones que la necessites quan vols riure i quan vols posar ordre.

Amb el temps, i sense ell saber-ho, s'ha fet indispensable dins els nostres campaments.

LA TEIA CAMPS

Amb ella arribaren noves idees als campaments de la Colla per això li escau el mot d'"Àngel amb Sorpreses".

Se li donen molt bé les manualitats, fent macramé hi té la mà trençada i, tant se val que ho fem sor-